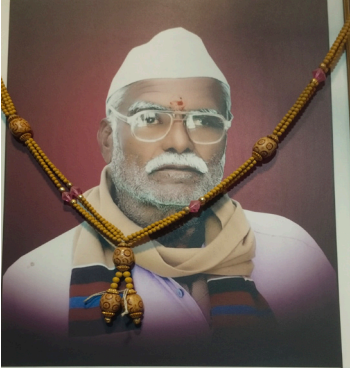

मित्रांनो, बापाचं अदृष्य प्रेम ओळखा..

बाबा, पिताजी, दादा, आण्णा, आप्पा व आत्ताचे पप्पा, डॅडी असे अनेकांच्या घरात या बापाचे असंख्य नावे. कोणाचे वडील अतिशय संवेदशिल तर कोणाचे अंत्यत शिस्तबध्द तापड, चिडचिड करणारे अशी ओळख असणाऱ्या प्रत्येकाच्या घरात बाप नावाचं अस्तित्व असतंच अथवा येवून गेलेलं असतं. घरावरच्या पत्र्याची आणू वडीलांची एकच दशा असते. पत्रे ऊन, वारा, पाऊस यापासून संरक्षण करतात आणू जिझून जातात. असंच प्रत्येकाच्या बापाचं अस्तित्व असतं. मुलगा व्हावा आणू आपला वंश वाढावा, हे प्रत्येक घराचे स्वप्न असते. मुलगा झाला तेंव्हा आई लहानाचे मोठे करते खरे, परंतु त्याला समाजात वावरणे, व्यवहार हा त्याचा बापच शिकवतो. कोणाचे वडील व्यसनी असतात तर कोणाचे प्रापंचकि परंतु प्रत्येक बापाला आपली मुले प्रियच असतात. परिस्थितीनुसार एका टप्प्यावर सर्व व्यसने सोडून ते बेभान होवून केवळ आपल्या मुलांचा विचार करतात. आजची पढी कोणत्याही परिस्थितीत आपली व्यसने सोडू शकणार नाही, ही परिस्थिती. वडील व्यसनी आहेत आणू मुलाने त्यांना वेगळी वागणूक द्यावी, येवढे तरी आजचे वडील वाघा गेलेले असतील असं नाही. आज वडील व्यसन करतही असतील परंतु घरातील कुटूंब प्रमुख म्हणून कळत्या मुलांची ओळख असते तर मुलाने काहीही केलेलं जमतं. परंतु वडलांची एकही चुक पदरात घेतली

जात नाही. बाप हा थकून भागून घरी आल्यावर एक प्याला घेवून आला तर सध्याच्या परिस्थितीत स्वयंघोषीत कुटूंब प्रमुख म्हणजेच मुलगा दोन प्याले घेवून आलेला असतो व वडलांना मारहाण करतो. का तर त्याने दारू घेतली, हे किती संयुक्तीक आहे. आजच्या तरुणांना वडील गेल्या नंतरच कळेल हे निश्चीत. कोणाचे वडील अधिकारी, शिक्षक, व्यावसायिक,शेतकरी तर मजूर असतात. ते आपल्या मुलांसाठी अतिशय प्रतिकूल परिस्थितीचा सामना करत आपल्या मुलांना समाजात वावरण्या योग्य बनवतात. कोणाच्या वडीलांनी गडगंज संपत्ती आपल्या मुलांसाठी कमावलेली असते तर कोणाच्या वडीलांनी जेमतेम आपले कुटूंब सुखी समाधानी रहावे याबाबत विचार करून मुलांना योग्य दिशा दाखवलेली असते. याच वडलांनी

एका टप्प्यावर आपण आता नोकरीतून अथवा आपल्या कर्तव्यातून मुक्त होत आहोत, असे समजून आपल्या कर्तबगार असलेल्या मुलाकडे सगळ्या प्रपंचाच्या चाट्या सुपूत केलेल्या असतात. या चाट्याचा गैरफायदा घेवून अनेक कुटुंबात आज या कष्टकरी बापाची किंमत शून्य असल्याचे चित्र सध्या पाहायला मिळत आहे. एकेकाळी कुटुंबात या बापाचा पांय घरात येताच शांतता पसरायची याच बापाला आज मुलाला हिशोब द्यावा लागतोय अशी भीषण परिस्थिती निर्माण झाली आहे. हीच अनेक मुले आज वडिलांचा कांल आला तर ते उचलून मी इथे आहे हे सांगायची तसदी देखील घेत नाहीत. कारण त्यांना माहित नाही की वडील गेल्यानंतर हा कांल त्यांना कधीच येणार नाही. त्यामुळे आजच्या पढीने आपल्या वयोवृध्द असलेल्या आई-वडलांची काळजी घेणे त्यांच्याशी दिवसातून किमान १० मिनिट छान हसून बोलणे, त्याची विचारपूस करणे हे अत्यंत गरजेचे आहे. आजच्या पढीने जिवंत आई-वडलांची काळजी घ्यावी. कारण ते गेल्यानंतर तुम्ही त्यांच्या कोणत्याही विश्वीसाठी कितीही जेवणावळी घातल्या तर त्याचा काही उपयोग होणार नाही. जिवंत असलेल्या असलेल्या बापाला

ओळखा त्यांची काळजी घ्या एवढंच. तुम्ही माझ्यासाठी काय केलंय, असं वडलांना विचारणाऱ्या तरुणांनी जरा विचार करा..ही बुध्दी, समाज, व्यवहार हे सर्व विश्व दाखवणारे तुमचे वडीलचआहेत.माझे वडील स्व.दत्तुसिंह महावीरसिंह चंदेल म्हणजे आमच्या घराचं वैभव, जे कोरानानं आमच्यातून २०२१ मध्ये हिरावून घेतलं.आज मी त्यांच्या कार्याची आणि शिकवणीची आठवण करत कुटुंबाचा गाढा हाकत आहे.

—अमोलसिंह दत्तसिंह चंदेल,आरंभ मराठी, शिराढोण.

त्यांच्या जाण्याने घरात पोकळी निर्माण झाली आहे, जी कधीच भरून वडिलांचा कांल आला तर ते उचलून मी इथे आहे हे सांगायची तसदी देखील घेत नाहीत. कारण त्यांना माहित नाही की वडील गेल्यानंतर हा कांल त्यांना कधीच येणार नाही. त्यामुळे आजच्या पढीने आपल्या वयोवृध्द असलेल्या आई-वडलांची काळजी घेणे त्यांच्याशी दिवसातून किमान १० मिनिट छान हसून बोलणे, त्याची विचारपूस करणे हे अत्यंत गरजेचे आहे. आजच्या पढीने जिवंत आई-वडलांची काळजी घ्यावी. कारण ते गेल्यानंतर तुम्ही त्यांच्या कोणत्याही विश्वीसाठी कितीही जेवणावळी घातल्या तर त्याचा काही उपयोग होणार नाही. जिवंत असलेल्या असलेल्या बापाला

इयत्ता दहावीच्या बोर्ड परीक्षेचा निकाल लागला. यामध्ये २११ विद्यार्थ्यांना शंभर टक्के गुण मिळाले. ९०% पेक्षा जास्त गुण मिळवणारे विद्यार्थी ८१ हजारांपेक्षा जास्त आहेत. ८५% पेक्षा अधिक गुण मिळवणाऱ्या विद्यार्थ्यांची संख्या १ लाख ११ हजारांच्या घरात आहे. ८० ते ८५% गुण मिळवणाऱ्यांची संख्या १ लाख ५६ हजारांपर्यंत आहे. ७५ ते ८०% गुण मिळवणाऱ्यांची संख्या १ लाख ५६ हजारांपर्यंत आहे. दहावीच्या गुणांची टक्केवारी 'बेस्ट फाईव्ह' म्हणजेच सर्वाधिक गुण मिळालेल्या सहा विषयांपैकी पाच विषयांवरून काढली जाते, हे देखील येथे नमूद करणे आवश्यक आहे. त्याचबरोबर, प्रत्येक विषयातील शंभर गुणांच्या परीक्षेमध्ये २० गुण हे तोंडी परीक्षेसाठी आहेत. हे गुण शाळा पातळीवर दिले जात असल्यामुळे बहुतांश वेळा बऱ्याच विद्यार्थ्यांना पैकीच्या पैकी गुण दिले जातात. यासोबतच कला, क्रीडा, एनसीसी, स्काउट-गाइड यासाठी अतिरिक्त गुणही दिले जातात. अशाप्रकारे गुणांची हिरापत वाटल्यामुळे जो निकाल दिसतो, तो 'गुणवत्ता आहे की फुगवटा?' असा प्रश्न सर्वसामान्यांच्या मनात निर्माण होतो.पूर्वी दहावी पास होणे म्हणजे फार मठे दिव्य पार करणे अशी स्थिती होती. त्या काळात बरेच विद्यार्थी गणित आणि इंग्रजी या विषयात नापास व्हायचे. पुढे ऑक्टोबर आणि मार्च अशा दोन प्रयत्नांतून मुले ते विषय काढायचे.काही मुलांचे एक-दोन तर काहींचे तब्बल तीन-चार वर्षे दहावी पास होण्यासाठी जात असत. गावातील व शहरातील प्रत्येक गल्लीत गुंड लोकांची व वाईट कृत्ये करणाऱ्यांची संख्या वाढली आहे.हे पाहून चांगले व सज्जन लोक जीव मुठीत धरून जीवन जगत आहेत.त्यांना विनाकारण वाईट व वाईट लोकांचा त्रास सहन करावा लागतो आहे.वाईटांचा सुकाळ आणि सज्जनांचा दुष्काळ ही परिस्थिती मानवजातीला कुठे घेऊन जाणार आहे कळायला मार्ग नाही. जीवाची व रक्ताची नाते तोडून स्वार्थी

दुसऱ्यांना संकटात ढकलत आहेत.पैशाच्या मोहापायी दुष्कृत्ये करून माणुसकी वेशीवर टांगत आहेत.सगळं काही फुकटात मिळावे यासाठी मस्मर करत आहेत. गावातील व शहरातील प्रत्येक गल्लीत गुंड लोकांची व वाईट कृत्ये करणाऱ्यांची संख्या वाढली आहे.हे पाहून चांगले व सज्जन लोक जीव मुठीत धरून जीवन जगत आहेत.त्यांना विनाकारण वाईट व वाईट लोकांचा त्रास सहन करावा लागतो आहे.वाईटांचा सुकाळ आणि सज्जनांचा दुष्काळ ही परिस्थिती मानवजातीला कुठे घेऊन जाणार आहे कळायला मार्ग नाही. जीवाची व रक्ताची नाते तोडून स्वार्थी

बबन दामोदर गुळवे
उमरगा कोर्ट ता.अहमदपूर
जि.लातूर.मो.९५४४४४२६४८.

व बिनकामाची नाते जोडले जात आहेत. चांगले वागणे,चांगले बोलणे आणि चांगले जीवन जगायचे असते हे लोक विसरले आहेत. त्यामुळे मानवी जीवनात अशांतता निर्माण झाली आहे,माणसं सुख हरवून बसले आहेत.म्हणून माणूस या नात्याने सांगावे वाटते की उत्तू नका,मातू नका,माणुसकीला सोडू नका.

उतू नका,मातू नका,माणुसकी सोडू नका..

फेसबुकवर दोन व्हिडिओ पाहण्यात आले. दोन्ही व्हिडिओ हृदयाला भिडणारे होते. पहिला व्हिडिओ होता नारळपाणी विकणाऱ्या बापाचा आणि कॉलेजमध्ये शिक्षण शिकणाऱ्या मुलाचा. तो आपल्या वडिलांना नवीन कपडे घेण्यासाठी पैसे मागतो. वडील चारशे रुपये देतात. मुलगा चिडतो आणि वडिलांना चार शब्द सुनावतो. वडील सांगतात की, सकाळपासून नारळपाणी विकले गेले नाही.माझ्याकडे जेवढे पैसे होते तेवढी मी तुला दिले.तेव्हा मुलगा वडिलांना घरी जेवायला पाठवतो आणि सातः नारळपाणी विकायला बसतो. आणि मग वेगवेगळ्या नमुन्यांच्या ग्राहकांना तोंड कसे द्यावे लागते, ग्राहक किती घासाघीस करतात, भाव कमी नाही केला तर नारळपाणी विकत घेत नाहीत. हे मुलाच्या लक्षात येतं. घर, प्रपंच चालविण्यासाठी वडिलांना किती कष्ट सोसावे लागतात याची त्याला जाणीव होते आणि घरी गेलेले वडील आल्यावर तो त्यांची क्षमा मागतो. दुसरा व्हिडिओ शिक्षणांनंतर ताटाटुट झालेल्या दोन मित्रांचा होता. सिनेमात दाखवतात त्याप्रमाणे एक गरीब मित्र बऱ्याच दिवसांनी श्रीमंत मित्राला भेटायला

येतो. श्रीमंत मित्र त्याची गळाभेट घेऊन आनंदी होतो. त्याच्याशी खूप बो लतो ,कॉलेज जीवनातील दिवस किती मजेत होते हे ही सांगतो. चहापानानंतर गरीब मित्र निरोग घेऊन निघतो ,ते वड्यात श्रीमंत मित्र गरीब मित्राच्या हातात वीस हजार रुपये देऊन ते खिशात ठेवायला सांगतो.गरीब मित्र नको नको म्हणतो.तेव्हा तो श्रीमंत मित्र म्हणतो,'कॉलेज जीवनात तू मला खूप मदत केली होतीस,याची जाणीव आहे मला'.मग दोघेही एकमेकांची गळाभेट घेतात. हे सगळं श्रीमंत मित्राची पत्नी लांबून पहात असते. त्यांचे मित्र प्रेम पाहून ती ही आनंदी होते. आजकाल असे भावर्निक आणि माणुसकी परेणारे व्हिडिओ क्वचित पाहायला मिळतात. कारण या दोन व्हिडिओंच्या विपरीत परिस्थिती सम जात व आपल्या अवतीभवती पाहायला मिळते.वृध्द आईवडील दिवसभर शेतात कष्ट करतात,घाम गाळतात आणि

त्यांचा तरूण मुलगा वाईट मित्रांसोबत गावात टपाळक्या करत हिंडतो,व्यसने करतो. वृध्द आईवडिलांना सांभाळायची गरज असताना वृध्द आईवडील त्याला पोसतात.दुसऱ्या एका घरचे सख्खे भाऊ वडिलोपाजिंत शेतीच्या वाटणीसाठी कोर्टात

गेले आहेत. वकीलांचे खिसे भरून कोर्टाच्या तारखा करत आहेत.शेतीचा वाद आपापसांत मिटवता आला असता परंतु संपत्तीचा हव्यास माणसाला राक्षस बनवतो आणि म्हणून माणसं रक्ताची नाते तोडतात मस्ती आल्यासारखे जीवन जगतात. माणुसकी विकायला काढतात. आजकाल समाजात,आपल्या अवतीभवती अनेक वाईट घटना घडत आहेत.लोक मस्तवालापणे मनमानी जीवन जगत आहेत.या मस्तीत माणुसकीचा त्याग करून राक्षसी प्रवृत्तीचा अंगिकार करत आहेत.आपले कर्तव्य,आपले कर्म प्रामाणिकपणे पार न पाडता काम चुकारपणा करून,मनमानी जीवन जगून

दुसऱ्यांना संकटात ढकलत आहेत.पैशाच्या मोहापायी दुष्कृत्ये करून माणुसकी वेशीवर टांगत आहेत.सगळं काही फुकटात मिळावे यासाठी मस्मर करत आहेत. गावातील व शहरातील प्रत्येक गल्लीत गुंड लोकांची व वाईट कृत्ये करणाऱ्यांची संख्या वाढली आहे.हे पाहून चांगले व सज्जन लोक जीव मुठीत धरून जीवन जगत आहेत.त्यांना विनाकारण वाईट व वाईट लोकांचा त्रास सहन करावा लागतो आहे.वाईटांचा सुकाळ आणि सज्जनांचा दुष्काळ ही परिस्थिती मानवजातीला कुठे घेऊन जाणार आहे कळायला मार्ग नाही. जीवाची व रक्ताची नाते तोडून स्वार्थी

बबन दामोदर गुळवे
उमरगा कोर्ट ता.अहमदपूर
जि.लातूर.मो.९५४४४४२६४८.

व बिनकामाची नाते जोडले जात आहेत. चांगले वागणे,चांगले बोलणे आणि चांगले जीवन जगायचे असते हे लोक विसरले आहेत. त्यामुळे मानवी जीवनात अशांतता निर्माण झाली आहे,माणसं सुख हरवून बसले आहेत.म्हणून माणूस या नात्याने सांगावे वाटते की उत्तू नका,मातू नका,माणुसकीला सोडू नका.

गाल होता गुलाबी, उमले प्रेमाची भावना, हर रंग अंगी चढता, होई भावनांशी सामना

आरंभ मराठीच्या रसिक वाचकांना सादर नमस्कार. आज काव्यारंभचे पंधरावे पुष्प मी उदगीर येथील प्रसिद्ध साहित्यिका सी. अश्विनी महेश निर्वर्गी यांच्या कवितांनी गुंफणार आहे. अश्विनीताई एम. फिल. (मेडिकल मायक्रोबायलॉजी) डी.एम. एल. टी.,एम. एड.,नेट. झालेल्या आहेत. विविध शाळा महाविद्यालयांमध्ये अध्यापन व प्रशासनाचा त्यांना अनुभव आहे. अनेक महाविद्यालयांमध्ये त्यांनी नेट सेट वर्गांना मार्गदर्शन पर व्याख्याने दिली आहेत. साहित्यिक सखी समूह, उदगीरच्या त्या संचालिका आहेत,आंम्ही सिद्ध लेखिका या राष्ट्रीय स्तरावर कार्यरत असलेल्या महिला साहित्यिकांच्या संस्थेच्या त्या राष्ट्रीय कार्यकारिणी सभासद आहेत व मराठवाडा विभाग प्रमुख व लातूर जिल्हा अध्यक्ष आहेत. संस्कार भारती, उदगीर शाखेच्या त्या साहित्य विधा प्रमुख आहेत. जिव्हाळा ग्रुप उदगीर तर्फे त्यांना कोरोना काळात महिलांना लिहिते केल्याबद्दल कोरोना योद्धा हा पुरस्कार, साहित्य दीप प्रतिष्ठान पुणे यांचा कथादीप २०२५ हा पुरस्कार, पारिजात साहित्य समूहातर्फे साहित्यरत्न पुरस्कार त्यांना मिळालेला आहे. अश्विनी निर्वर्गी यांची आत्तापर्यंत ५० पुस्तकं प्रकाशित झालेली आहेत त्यात कोष, काव्यकस्तुरी, अष्टगंधा हे कवितासंग्रह तर अर्थ, कथारंग, ती, वसा, प्रणालिका, विनोदवारी, हरवलेली कडी हे कथासंग्रह आहेत. शब्दातीत हा अलंक संग्रह आहे. गोडुल्यांची नाटुकली, अस्वस्थ स्पंदने हे बालसाहित्य आहे, इतर त्यांची ५० च्या वर संपादित पुस्तकं आहे, स्वतःबरोबरच इतर अनेक महिलांना त्यांनी लेखनासाठी प्रोत्साहित करून त्यांची पुस्तके प्रकाशित केली आहेत. तर अशा या उत्तम व्याख्यात्या, सूत्रसंचालक, कवयित्री, गीतकार, कथालेखिका, तंत्रज्ञेनी, असे अष्टपैलू व्यक्तिमत्व असलेल्या अश्विनी निर्वर्गी यांच्या आशयघन कवितांचा आपण रसास्वाद घेऊ या. आता कवयित्रीची तो आणि ती ही कविता बघितली तर त्यात परस्पर भिन्न व्यक्तिमत्व असलेले पतीपत्नी दीर्घ काळाच्या सहवासाने कसे एकरूप होतात याचे गुपीत सांगितले आहे, त्या म्हणतात, मुख घालतात मनाला जगणे एकमेकां सारखे काळजी घेतात याचीच होऊ नये प्रेमाला पारखे !

तर रंग लेखणीचे या कवितेत आपल्या लेखणीतून काय काय होणे अपेक्षित आहे, हे मांडले आहे. लेखणीने मनोरंजन तर करावेच पण अन्यायाविरुद्धमुद्दा लढावे, दीनदुबळ्यांच्या दुःखाला वाचा फोडावी, ही अपेक्षा व्यक्त केली आहे. शेवटी त्या म्हणतात, माध्यम हवे अव्यक्त भावनांना

शब्दांना प्रकट 'करावे लेखणीने दंड थोपटून उभे रहावे जणू एकमेकांसाथ ! कविता मनातल्या भावना कमी शब्दांत प्रभावीपणे मांडू शकते. कोलाहल मनीचा या कवितेत कवयित्रीने शहीद झालेल्या जवानाच्या वीरपत्नीच्या भावना शब्दबद्ध केल्या आहेत. तर पारिजात या कवितेत प्राजक्ताच्या फुलाला तपस्वी साधनेत मग्न असलेले फूल अशी अतिशय समर्पक उपमा दिली आहे, ती म्हणते,परमार्थ प्रपंचातदोन्ही कसे जमवावेनीरक्षीर विवेकानेप्राजक्ताने शिकवावे!किती सुंदर कवीकल्पना! अवघा रंग एक झाला या कवितेत कवयत्री सर्व रंगांचे महत्त्व सांगते आणि शेवटी सर्व रंगात रंगून अवघा रंग एक होऊन जीवाशिवाचे मीलन घडले व आकाश निळाई ल्याले असे अध्यात्मिक वळण कवितेला देते.तर शा या वेगवेगळ्या वषयांवरच्या सुंदर कवितांचा आपणअस्वाद घेऊ.आ.

काव्यारंभ
डॉ रेखा अनिल ढगे

सुंदर कवितांचा आपणअस्वाद घेऊ.आ.

तो आणि ती
त्याला आवडतो लेख तिला आवडते कविता तो रूक्ष जगात रमणारा ती आहे अखंड प्रवाहिता

तो समाज, राजकारण ती मात्र अगदी स्वप्नाळू तो सडोरीत स्पष्टवक्ता ती भिडस्त जणू लाजाळू

कसं जमतं या दोघांचं ? अनेकांना प्रश्न पडलेला इतक्या वर्षांचा सहवास नाही कधीच तुटलेला

गुपित त्याचं असं आहे आपण ते जाणून घेऊ

दीर्घ वयातले पती-पत्नी जणू जुळे बहीण भाऊ

मुख घालतात मनाला जगणे एकमेकांसारखे काळजी घेतात याचीच होऊ नये प्रेमाला पारखे

लेखातला रोखटोकपणा नाजूक कवितेत मिसळतो दोघांच्या ओठांचा प्याला मृत आयुष्यात विरघळतो

मग त्याची होते कविता ती होते थोडी काटेकोर त्याकडे बघत, हळूच हसत ती रेखिते भाळी चंद्रकोर

अवघा रंग एक झाला

मुक्त खगा परी विहरावे स्वच्छंदी रंग घ्यावे हिरवा रंग समृद्धीचा धरतीवर फुलून यावे ज्वालांचा लाल रंग मन कातर कातर भारी पिवळा रंग आशावादी देई मनाला उभारी

जांभळा रंग गुढ रम्य निळा रंग दावी विश्वास येई अध्यात्माची छटा सांगे मोज उरलेले श्वास

गाल होता गुलाबी उमले प्रेमाची भावना हर रंग अंगी चढता होई भावनांशी सामना

रंगात रंगुनी साऱ्या अवघा रंग एक झाला जिवाशिवाचे मीलन घडले आकाश रंग निळाई ल्याला.

रंग लेखणीचे

गावती मज रंग लेखणीचे गालांचा रंग तिला चढावा ःही प्रेमात रंगून जाऊन खणीला गुलाबी रंग यावा

यायाविरुद्ध चालावी लेखणी झणते माझ्या प्रक्षोभक व्हावे ठोढावा आसूड, मारावे फटके से सामर्थ्य लेखणीस यावे

रावे दीनांचे दुःख तिने ळडावे हळूवार कष्ट वेदनेचे रझर पाझरावे,पडावे साहित्य याने लेवून काँणण कल्पनेचे गी मनोरंजनाचा रंग यावा

कोलाहल मनीचा

तना मनात गहिवर तो आठवांचा मला त्रास होतो तुझ्या नसण्याचा शव पाहू तित्यातील शहीदाचा फुटो उठी माझ्या महापूर भावनांचा.....?

काय सांगू रे चिवचिवल्या पाखरांना ? कशी घालू सांग बांध आसवांना ? कसा लढा भाळावरील प्राक्तनाचा काय बोलू अशा नीच म रणसांना ?.....?

पत्ता लागता हरवल्या सौभाग्याचा.. रोज लढा माझा, त्यांच्या नजरांचा आधार थकल्या माता पित्याचा सवे त्यांच्या जाई पथ जीवणाचा.....?

सुके मोगरा भिंतीवर प्रतिमेचा मनी ताजा, तुझ्या माझ्या बह्याचा तुझा वारसा देशभक्त सैनिकाचा पिल्लू आक्रमले मार्ग वडिलांचा....४

जळते आत विरहिणी अशी मी वावेन जगती वीरपत्नी म्हणुनी हृदयी आठवण मिटल्या स्वप्नांची कापेन खडतर मार्ग तुज स्म रूनी....५

पारिजाताची शिकवण

मज वाटे तपस्वीचे साधनेत मग जसे समाधानी परि भासे पारिजात फूल असे उमलते शुभ्र कळी विरक्तीत समाधान शुभ्र तनु नाजुकशी कानी सांगे ब्रह्मज्ञान

दांडा त्याचा केशराचा स्वाद घ्यावा रसपाना रंग भासे जीवनाचा आयुष्याला वेचताना

अल्पजीवी पारिजात परि गंध आसमंती करी धरा सुगंधित शिकु तयाची भ्रमंती

फुल बहु श्वेतवर्णी ईश्वराच्या पायी लीन कधी धुळीत मारखावे आंग्तुका पायी दीन

परमार्थ प्रपंचात दोन्ही कसे जमवावे नीरक्षीरविवेकाने प्राजक्ताने शिकवावे सुगंधित करी तनु आंजळीत फुले घेता जीवा शिवाच्या मीलनी जावे चाहूल न देता

सौ. अश्विनी निर्वर्गी, उदगीर, जिल्हा लातूर

वारी येथे छत्रपती संभाजी महाराज जयंतीनिमित्त रक्तदान शिबिर, वारकरी दिंडी

आरंभ मराठी/ वारी

वारी शहरातील छत्रपती संभाजीराजे प्रतिष्ठानच्या वतीने छत्रपती संभाजी महाराज जयंतीनिमित्त बुधवारी (दि.१४) रक्तदान शिबिर व वारकरी दिंडीचे आयोजन करण्यात आले होते. शहरातील बेलेश्वर मित्रमंडळ, शिवछत्रपती प्रतिष्ठान यांच्या वतीनेही छत्रपती संभाजीराजे यांच्या प्रतिमेचे पूजन करून अभिवादन करण्यात आले. यावेळी शहरातील धर्मवीर संभाजी राजे चौकात संभाजीराजे प्रतिष्ठानच्या वतीने छत्रपती संभाजी महाराज यांच्या पुतळ्याचे मंडळ सदस्यांच्या हस्ते पूजन करून आरती करण्यात आली. त्यानंतर शहरातून बाल वारकरी दिंडी काढण्यात आली. शहरातील चौकाचौकात दिंडीमधील बाल वारकऱ्यांनी विविध सांस्कृतिक कार्यक्रमाचे प्रदर्शन केले. तसेच जयंतीनिमित्त आयोजित रक्तदान शिबिरात २१ रक्तदात्यांनी रक्तदान केले. कार्यक्रमाच्या यशस्वितेसाठी नगरसेवक राजुभैर्या कवडे, सूरज मोळवणे, मनोज कवडे, संजय कवडे, गजानन भारती, बाळासाहेब कवडे, तुषार कवडे, आबा उंदरे, आकाश भोसले, रणेश उंदरे यांच्यासह संभाजीराजे प्रतिष्ठानच्या सर्व पदाधिकारी यांनी प्रयत्न केले.

निर्णय घेताना अचूक अंदाज बांधणे अवघड झाले आहे. पूर्वी गणित आणि विज्ञान या विषयात ८० पेक्षा जास्त गुण असले की विद्यार्थी विज्ञान शाखेकडे जायचे. आता मात्र हा निकष ९० गुणांवर गेला आहे.ज्या २११ विद्यार्थ्यांना १००% गुण मिळाले आहेत, त्यांची पुढील शैक्षणिक कारकीर्द कितपत यशस्वी होते ; आणि ते कोणत्या व्यावसायिक शिक्षणासाठी पात्र ठरतात, याची पडताळणी पुढे केली गेली पाहिजे. खरंतर, ९०% व त्याहून अधिक गुण मिळवणाऱ्या विद्यार्थ्यांनी संशोधन क्षेत्रात आघाडी घेतली पाहिजे. विज्ञान, तंत्रज्ञान, सामाजिक, राजकीय अथवा आर्थिक संस्थांचे आणि उद्योग व्यवसायांचे नेतृत्व या शिक्षणातील 'क्रीम लेयर'ने कायला हवे. परंतु तसे होताना दिसत नाही.दहावीत ८० ते ९०% गुण मिळवणारे अनेक विद्यार्थी बारावी विज्ञान शाखेत गेल्यावर ६०% पेक्षाही कमी गुणांवर येतात. त्यामुळे दहावीच्या विषयातील गुणांवरून विद्यार्थ्यांची गुणवत्ता आणि कल ओळखणे आवश्यक आहे. उदाहरणार्थ, ज्या विद्यार्थ्यांना सामाजिक शास्त्रांमध्ये चांगले गुण असतील, तर त्या विद्यार्थ्यांना कला शाखेत पाठवून इतिहास, भूगोल, अर्थशास्त्र, मानसशास्त्र यासारखे विषय शिकायला द्यावेत. भूगर्भशास्त्र, पर्यावरण, तत्त्वज्ञान, नीतीशास्त्र, विविध कला (चित्रकला, शिल्पकला, वास्तुकला, संगीत, नृत्य, नाट्य, चित्रपट), साहित्य, भाषाशास्त्र, विश्वी यासारख्या मानव्य विद्या व सामाजिक विज्ञान शाखांमध्ये करिअरच्या संधी त्यांना शोधता

धोरणानुसार पुढील काळात कला, विज्ञान आणि वाणिज्य या शाखांमधील भिंती कोसळणार आहेत. त्यामुळे हा काळ शैक्षणिक क्षेत्रात मोठा कायापालट घडवणारा ठरणार आहे. म्हणूनच, इयत्ता दहावीच्या गुणांवरून विद्यार्थ्यांची गुणवत्ता ठरवणे योग्य नाही. कोणी ५०% गुण मिळवून प्रगतिशील बागायतदार होतो, तर ६०% गुण मिळवलेला विद्यार्थी प्रशासकीय सेवेत उच्चपदस्थ अधिकारी होतो. ७०% गुण मिळवणारे उद्योग व्यवसायात यशस्वी होतात, तर काही शिक्षक, प्राध्यापक, पत्रकार, समाजसेवक म्हणून आपला ढसा उमटवतात.मागील बाकावर बसणारे काहीजण सगळ्यांना ओव्हरटेक करून पुढे गेलेले दिसतात. त्यामुळे ज्या विद्यार्थ्यांनी कमी गुण मिळवलेत अथवा जे नापास झाले आहेत त्यांनी नाउमेद न होता शिक्षणप्रक्रियेत आपले स्थान शोधावे आणि योग्य ते क्षेत्र आपल्या व्यक्तीमत्त्वास अनुसरून निवडावे...

कुलस्वामी जोतिबाच्या दर्शनाला मराठवाड्यातील भाविक सर्वाधिक, अंबाबाईच्या दर्शनासाठी आंध्रप्रदेशातील भाविकांचे प्रमाण वाढले

कोल्हापुरात देवीदर्शनासाठी येणाऱ्या भाविकांचे प्रमाण वर्षाला ५० लाखांवर

बाबासाहेब खाडे / आरंभ मराठी

कोल्हापूर : कुलस्वामी म्हणून दक्षिण महाराष्ट्र, मराठवाड्यातील मराठमोळे कुटुंब वर्षातून किमान एक-दोन वेळा जोतिबाच्या दर्शनासाठी येतात, अशी माहिती समोर येत आहे. करवीर निवासिनी श्री अंबाबाईच्या दर्शनासाठी येणाऱ्या भाविकांमध्ये सर्वाधिक संख्या आंध्र प्रदेशमधील आहे. मुंबई-पुण्यासह विविध ठिकाणांहून गोवा, कोकण, बंगळूरला पर्यटनासाठी जाता जाता कोल्हापुरात येऊन अंबाबाईचे दर्शन घेणाऱ्यांची संख्या ४० टक्के आहे.श्री अंबाबाईला येणाऱ्या भाविकांची संख्या दिवसेंदिवस वाढत असून, वर्षाला साधारण ५० लाखांवर भाविक मंदिराला भेट देतात. भारतातील ५१ शक्तिपीठे आणि महाराष्ट्रातील साडेतीन शक्तिपीठात अंबाबाई असल्याने देशभरातील भाविक देवीच्या चरणी लीन होतात. पण देवस्थान समितीच्या निरीक्षणानुसार यामध्ये सर्वाधिक संख्या ही आंध्र, तमिळनाडू, हैदराबाद, बंगळूर येथील भाविकांची आहे. कारण येथील कुटुंबे देवीला कुलस्वामिनी मानतात. तुळजाभवानीप्रमाणे काही कुटुंबे अंबाबाईचादेखील गोंधळ घालतात. अशा विविध कारणांमुळे अंबाबाईला उच्चभ्रूते अठरापगडजातीतील भाविकांची मांदियाळी असते.

सुट्टीत रोज ५० हजारांवर भाविक

उन्हाळ्यात शुक्रवार, शनिवार, रविवार या सुट्ट्यांच्या दिवशी अंबाबाईला येणाऱ्या भाविकांची संख्या रोज ५० ते ७० हजारांपर्यंत आहे. इतर दिवशी ही संख्या २० हजारांपर्यंत असते. नवरात्रोत्सवात दिवसाला १ ते २ लाख भाविकांची नोंद होते.

- आंध्र, कर्नाटकमधील भाविक संख्या : ३० टक्के
- कुलस्वामिनी अंबाबाई, जोतिबा म्हणून दर्शनासाठी येणाऱ्यांची संख्या : ३०
- गोवा, कोकणसह विविध ठिकाणी जाणारे पर्यटक : ४० टक्के

रामकृष्ण परमहंस महाविद्यालयात छत्रपती संभाजी महाराज जयंती साजरी

आरंभ मराठी / धाराशिव

धाराशिव येथील रामकृष्ण परम हंस महाविद्यालयात छत्रपती संभाजी महाराज यांची जयंती महाविद्यालयाचे प्राचार्य डॉ. जयसिंगराव देशमुख यांच्या मार्गदर्शनाखाली उत्साहात साजरी करण्यात आली. यावेळी प्राचार्य डॉ.जयसिंगराव देशमुख म्हणाले की, छत्रपती संभाजी महाराजांचा जन्म १४ मे १६५७ रोजी किल्ले पुंरंद येथे झाला. राजपुत्र असल्यामुळे रणांगणावरील मोहिमा आणि राजकारणातील डावपेच यांचे बाळकडू त्यांना लहानपणापासूनच मिळालेले होते. त्यामुळे त्यांनी शत्रूवर सहजासहजी मात केली. बलदंड शरिरयष्टीचे छत्रपती संभाजी

महाराज हे चारित्र्यसंपन्न आणि निर्व्यसनी होते. सध्याच्या काळामध्ये तरुण पिढीने छत्रपती संभाजी महाराजांचा आदर्श डोळ्यासमोर ठेवून कोणत्याही क्षेत्रामध्ये कार्य करावे. इतिहासातील अनेक नोंदी पाहिल्यास संभाजी महाराज अत्यंत देखणे आणि

शूर होते. तसेच ते अनेक भाषांत विद्या विशारद व अत्यंत धुंदर राजकारणी होते. असेही ते यावेळी म्हणाले. या कार्यक्रमाला साठी महाविद्यालयातील वरिष्ठ व कनिष्ठ विभागातील सर्व प्राध्यापक, शिक्षकेतर कर्मचारी आणि विद्यार्थी उपस्थित होते.

८५ टक्केपेक्षा अधिक गुण घेणाऱ्या विद्यार्थ्यांचा सत्कार; संपर्क साधण्याचे आवाहन

आरंभ मराठी / धाराशिव

धाराशिव शहरातील प्रतिवर्षी प्रमाणे याही वर्षी इयत्ता दहावी व बारावी परीक्षेत ८५ टक्के पेक्षा जास्त गुण मिळवून उत्तीर्ण झालेल्या गुणवंत विद्यार्थ्यांचा मान्यवरांच्या हस्ते सत्कार करण्यात येणार आहे. त्यामुळे धाराशिव शहरातील ज्या विद्यार्थ्यांना ८५ टक्के पेक्षा जास्त गुण मिळाले आहेत त्यांनी दिनांक २५ मे पर्यंत गुणपत्रिकेची प्रत अविनाश मुंडे ए ए डिझाईन्स (७३५०९६०६१६) व शंकर

बागल त्रिवेणी ज्यूस सेंटर (९४२२४६६६१५) समता कॉलनी धाराशिव येथे कोणत्याही एका ठिकाणी जमा करून नावनोंदणी करावी. असे आवाहन कलाविष्कार अकादमी, अमरेंद्र भास्कर मराठी बालकुमार साहित्य संस्था, अखिल भारतीय साहित्य परिषद पुरस्कृत साहित्य भारती तर्फे युवराज नळे, शरद वडगावकर, सम धान शिकेतोड, रविंद्र शिंदे, मल्हारी माने, शेणनाथ वाघ, रविंद्र कुलकर्णी, भागवत घेवारे यांनी केले आहे.

गौरगावच्या वैष्णवी पाटोळे हिचे बारावी परीक्षेत यश

आरंभ मराठी/ शिराडोण

कळंब तालुक्यातील गौरगाव येथील वैष्णवी दादासाहेब पाटोळे हिने दयानंद महाविद्यालय लातूर येथे इयत्ता बारावी मध्ये विज्ञान शाखेत ९२% गुण घेऊन सर्वप्रथम येण्याचा बहुमान मिळविला. ग्रामीण भागातील वैष्णवी हिचे प्राथमिक शिक्षण जिल्हा परिषद शाळा गौरगाव येथे तर माध्यमिक शिक्षण येथीलच जय भवानी हायस्कूल येथे मराठी मध्यमातून झाले. तिने अकरावीत दयानंद महाविद्यालय लातूर येथे प्रवेश घेतला. विशेष म्हणजे घरची आर्थिक परिस्थिती खूप

हलाखीची असूनही कुठलीही खाजगी शिकवणी न लावता अतिशय जिद्दीने व मेहनतीने अभ्यास करून हे यश संपादन केले. या यशाबद्दल तिचे जि प प्रा

शा गौरगाव येथील मुख्याध्यापक के. एम.डोले, शिक्षक गोविंद गोरे व विकास कापसे यांनी अभिनंदन केले. या यशाबद्दल तिचे सर्वत्र कौतुक होत आहे.

छत्रपती संभाजी महाराज जयंतीनिमित्त पालखी मिरवणूक व मूर्ती प्रतिष्ठापना सोहळा

मुरुम शहरातील तरुणाईचे शंभुराजेंना अभिवादन

आरंभ मराठी / मुरुम

मुरुम शहरातील छत्रपती संभाजीनगर येथे छत्रपती संभाजी राजे युपच्या वतीने शिवपुत्र शंभूराजे यांच्या जन्मोत्सवानिमित्त भव्य पालखी सोहळा व मूर्ती प्रतिष्ठापना सोहळा बुधवारी (ता.१४) रोजी मोठ्या जल्लोषात आणि उत्साही वातावरणात पार पडला. या सोहळ्याची सुरुवात छत्रपती शिवाजी महाराज चौकातून झाली. येथे सर्वप्रथम छत्रपती संभाजी महाराजांच्या मूर्तीस अभिवादन करण्यात आले. त्यानंतर, शंभूरार्जेची आकर्षक मूर्ती फुलांनी सजवलेल्या पालखीत ठेवून, भगवे झेंडे, टाळ, मुदुंग, तरुणांच्या हाती मशाली आणि हलगरीच्या निनादात, महापुरुषांच्या जयघोषात शहरातील रस्त्यावरून पालखी मिरवणूक निघाली. छत्रपती शिवाजी महाराज चौक ते छत्रपती संभाजीनगर मार्गावर पायी प्रदक्षिणा करत ही मिरवणूक निघाली. छत्रपती संभाजीनगर येथे पालखी पोहोचल्यावर शिवपुत्र शंभूरार्जेच्या सिंहासनारूढ मूर्तीची विधिवत प्रतिष्ठापना करण्यात आली. या प्रसंगी माजी सैनिक संघटनेचे अध्यक्ष राजेंद्र बेंडकाळे व त्यांचे सहकारी, रोटेरी क्लब ऑफ मुरुम सिटीचे अध्यक्ष कमलाकर मोटे व त्यांचे सर्व पदाधिकारी, राष्ट्रवादीचे नेते

माजी प्राचार्य दत्ता इंगळे, शिवसेना नेते चंद्रशेखर मुदकत्रा, भाजप नेते श्रीकांत मिनीयार, मराठा सेवा संघाचे संजय सावंत व श्रीधर इंगळे, तसेच वैद्यकीय, शैक्षणिक, सामाजिक, सांस्कृतिक व धार्मिक क्षेत्रातील अनेक मान्यवर, माता-भगिनी आणि नागरिक मोठ्या संख्येने उपस्थित होते. यावेळी उपस्थित मान्यवरांनी छत्रपती संभाजी महाराजांच्या अद्वितीय शौर्याचा, बलिदानाचा आणि स्वराज्यासाठी त्यांनी केलेल्या अनुलनातू त्यागचा गौरव करताना त्यांच्या जीवनातून प्रेरणा घेण्याचे आवाहन केले. त्यांनी आपल्या म नोगतातून सांगितले की, छत्रपती संभाजी

महाराज हे केवळ शूर योद्धे नव्हते तर उच्च नैतिकतेचे आणि विचारशक्तीचे अध्येयू होते. अत्यंत प्रतिकूल परिस्थितीतही त्यांनी स्वराज्याची पत्ताका उंचावून ठेवली. त्यांचे जीवन तरुण पिढीसाठी प्रेरणादायी आहे, असे मनोगत श्रीकांत मिनीयार, माजी प्राचार्य दत्ता इंगळे आणि छत्रपती संभाजी राजे युपचे सुरज शिंदे यांनी नमूद केले. कार्यक्रमाचे प्रास्ताविक संतोष कांबळे यांनी, सूत्रसंचालन सागर जगदाळे यांनी तर आभार उत्सव समितीचे अध्यक्ष सचिन शिंदे यांनी मानले. यंदाच्या छत्रपती संभाजी महाराज जयंती उत्सव समितीचे अध्यक्ष सचिन शिंदे, उपाध्यक्ष ज्योतिबा

शिंदे, खजिनदार वैभव भोसले यांच्यासह महेश शिंदे, सुरज शिंदे, आकाश शिंदे, सागर जगदाळे, गणेश जगदाळे, मंगेश शिंदे, राजाभाऊ शिंदे, अभी सूर्यवंशी, मल्ल तडकले, शुभम जाधव, रतन मुंडे, शिवराज गिरीबा, भाग्यश चौगुले, अक्षय शिंदे, सुनील जाधव, सुमित शेळके, सतीश जाधव आदी पदाधिकारी व सदस्यांनी या सोहळ्याच्या यशस्वी आयोजनासाठी परिश्रम घेतले. शहरात भरलेल्या या सोहळ्यामुळे संपूर्ण परिसर हरखून गेला होता, आणि नागरिकांच्या उत्स्फूर्त सहभागानून शंभू महाराजांप्रती असलेली निष्ठा आणि अभिमान दिसून आला.

कुलस्वामीचे जोडीने दर्शन

एप्रिल-मेमध्ये विवाह महूर्त असल्याने सध्या पर्यटकांबरोबरच नवविवाहित जोडपी मंदिर आवारात दिसत आहेत. महाराष्ट्रातील बहुजन कुटुंबांचा कुलस्वामी जोतिबा आहे. जोतिबा मंदिरावर काही कुटुंबांकडून गोंधळही घातला जातो. जोतिबाचे दर्शन झाले की भाविक अंबाबाईला येतात. जेजुरीचा खंडोबा आणि तुळजापूरची तुळजाभवानी या देवतांना सर्वाधिक भाविक असतात. प्रत्येकाच्या घरी आता चार चाकीची सुविधा असल्याने तीन-चार दिवसांच्या सुटीचे नियोजन करून कित्येक कुटुंबे दर्शनासह पर्यटनाचे नियोजन करतात.

आंध्रची संख्या जास्त का ?

तिरुपती बालाजीचे दर्शन घेतल्यावर आदिमाता असलेल्या अंबाबाईचे दर्शन घेण्याची पद्धत आहे. आंध्रचे भाविक देवीच्या लक्ष्मी या स्वरूपाला मानतात. तसेच महाराष्ट्राच्या कानाकोपऱ्यातून बालाजीला गेलेले भाविक अंबाबाई दर्शनाला येतात. हरिप्रिया एक्सप्रेसमुळे थेट कोल्हापूरला येता येते.

अक्षदा आणि अनुष वाघमारे यांचा सत्कार

आरंभ मराठी / धाराशिव

श्री साई श्रद्धा एज्युकेशन संस्थेचे संचालक प्रा.सोमनाथ लांडगे यांच्या हस्ते अक्षदा नामदेव वाघमारे (९३.६०%) व अनुष गणेश वाघमारे (८३.४०%) या गुणवंत विद्यार्थ्यांचा सत्कार करण्यात आला. या यशस्वी विद्यार्थ्यांनीउत्तम गुण मिळवून आपल्या कुटुंबाचे, शिक्षकांचे व समाजाचे नाव उज्ज्वल केले आहे. श्री साई श्रद्धा एज्युकेशन परिवाराच्या वतीने या दोघा विद्यार्थ्यांचे अभिनंदन करून त्यांच्या उज्ज्वल भविष्यासाठी शुभेच्छा दिल्या आहेत. यावेळी प्रा.सोमनाथ लांडगे व संचालिका उषाताई लांडगे यांनी दोघांचा सत्कार केला.

शिवाई इन्स्टिट्यूट ऑफ नर्सिंग येथे जागतिक परिचारिका दिन उत्साहात

आरंभ मराठी / उमरगा

उमरगा तालुक्यातील कोरगाववाडी येथील शिवाई इन्स्टिट्यूट ऑफ नर्सिंग येथे जागतिक परिचारिका दिवस फ्लोरेन्स नायटिंगल यांच्या प्रतिमेचे पूजन करून साजरा करण्यात आला. यावेळी अध्यक्षस्थानी संस्थेचे अध्यक्ष बी.एच. बेडदुर्गे होते. प्रमुख पाहुणे म्हणून संस्थेचे सचिव डॉ.विजय बेडदुर्गे संस्थेचे, उपाध्यक्ष प्रा.अजय बेडदुर्गे उपस्थित होते. याप्रसंगी मार्गदर्शन करत असताना डॉ. विजय बेडदुर्गे यांनी परिचारिकांचे रुग्णसेवेतील महत्त्व सांगितले. आंतरराष्ट्रीय परिचारिका दिन परिचारिकांच्या योगदानाला गौरवतो. हा दिवस नर्सिंग व्यवसायातील महत्त्वपूर्ण योगदान आणि समाजासाठी परिचारिकांचे महत्त्व अधोरेखित करतो. तसेच परिचारिकांच्या समस्या आणि आव्हानांवर प्रकाश टाकतो आणि त्यांच्या कार्याला प्रोत्साहन देतो. शुभम सूर्यवंशी यांनी परिचारिका दिनाचा इतिहास

सांगितला. आंतरराष्ट्रीय परिचारिका दिन दरवर्षी १२ मे रोजी साजरा केला जातो. आधुनिक नर्सिंगची सुरुवात करणाऱ्या परिचारिका फ्लोरेन्स नाइटिंगल यांच्या जन्मदिवसाची आठवण म्हणून साजरा केला जातो. यावेळी प्रशांत वाघमारे यांनी परिचारिका दिनाबद्दल विद्यार्थ्यांना मार्गदर्शन केले. वैद्यकीय जीवनामध्ये प्रवास करत असताना रुग्णसेवेचा परिचारिका हा केंद्रबिंदू आहे. यावेळी परिचारिका दिनाबद्दल संचिता बाबळसुरे, विजयालक्ष्मी माळी, अंकिता शिरसाट या विद्यार्थ्यांनी परिचारिका दिनाबद्दल आपले मनोगत वक्त केले. यावेळी महाविद्यालयातील शिक्षक प्रशांत वाघमारे, शुभम सूर्यवंशी, प्रियंका राठोड, अविनाश चौधरी, अभिजीत पाटील, शहाबाज शेख, औदुंबर जाधव, अविनाश कुंभार, शुभांगी बंदीचोडे, मोनिका धुपे उपस्थित होते. कार्यक्रमाचे मुखसंचालन शर्वरी जगताप, कांचन गायकें यांनी केले व आभार प्रदर्शन अभिजीत पाटील यांनी केले.

श्रावणी पवार शंभर टक्के गुण घेऊन दहावीत उत्तीर्ण

आरंभ मराठी / धाराशिव

धाराशिव शहरातील श्रीपतराव भोसले हायस्कूलची विद्यार्थिनी श्रावणी जयप्रकाश पवार हिने इयत्ता दहावी बोर्ड परीक्षेत शंभर टक्के गुण घेऊन घवघवीत यश मिळवले आहे.श्रावणी हिने वर्षभर कठोर मेहनत करत हे यश मिळवले आहे. श्रावणी हिचे वडील जयप्रकाश पांडुरंग पवार आणि आई मंजुषा पांडुरंग काशीद-पवार हे दोघेही पोलीस कर्मचारी आहेत. आई वडिलांना दोघांहाही सतत व्यस्त राहावे लागते. परंतु तरीही

श्रावणी हिने अथक परिश्रम घेऊन दहावी बोर्ड परीक्षेत यश मिळवले.पोलीस कन्या म्हणून तिने या निकालातून पालकांचा व शाळेचा लौकिक वाढवला. श्रावणी हिच्या या यशाबद्दल तिच्या कुटुंबातील सदस्यांकडून तसेच पोलीस कर्मचाऱ्यांकडूनही कौतुक केले जात आहे.

जिल्हा परिषद हायस्कूल सोसायटीला यंदा ७६ लाखांचा नफा चेअरमन पद्माकर मोरे यांची माहिती

आरंभ मराठी / उमरगा

उमरगा लोहारा व तालुका कार्यक्षेत्र असलेली व राज्यस्तरीय आदर्श सहकारी संस्था पुरस्कार प्राप्त जिल्हा परिषद हायस्कूल टीचर्स सोसायटीने अल्पावधीतच जिल्ह्यात तसेच राज्यात एक वेगळा आदर्श निर्माण केलेला आहे. या संस्थेस गेल्या आर्थिक वर्षात एकूण ७६ लाख रुपये निव्वळ नफा झाल्याची माहिती संस्थेचे चेअरमन पद्माकर मोरे यांनी दिली. सभासदांनी दरमहा २००० रुपये शेअर्स नियमित कपात करून कर्जाचा हप्ता सर्व सभासदांनी वेळेवर भरून संस्थेचा एनपीए झिरो करावा असे आवाहन यावेळी करण्यात आले. तेहतीस वर्षांपूर्वी संस्थेचे संस्थापक चेअरमन कै. गोविंदराव साळुंके यांनी सुरू केलेल्या या संस्थेने आज नेत्रदीपक प्रगती केलेली आहे. स्थापनेपासूनच अर्ज द्या कर्ज घ्या या घोषवाक्याची प्रत्यक्षात अंमलबजावणी

करत सोसायटीच्या संचालक मंडळाने अतिशय काटकसरीने व नियोजनबद्ध कारभार केलेला आहे. सभासदांच्या हिताच्या अनेक योजना राबवून नियमित कर्ज वसुलीने संस्थेच्या प्रगतीचा आलेख सतत उंचावत ठेवलेला आहे. पतसंस्थेचे ४१२ सभासद असून भाग भांडवल ३ कोटी ८२ लाख आहे. सभासदांच्या ठेवी ९ कोटी ८४ लाख, गंगाजळी १ कोटी ८७ लाख असून संस्थेने गेल्या आर्थिक वर्षात २५ कोटी ४२ लाखाची उलाढाल केली असून एक कोटी ४४ लाख रुपये उत्पन्न

मिळाले आहे. सर्व तरतुदी, खर्च वजा जाता निव्वळ नफा ७६ लाख रुपये झाला असल्याची माहिती यावेळी देण्यात आली. सभासदांच्या हितासाठी गुणवंत विद्यार्थी सत्कार, आवर्त देव योजना, सेवा निवृत्त सभासदांचा सन्मान, कन्यादान योजना, सभासदांचा मृत्यू झाल्यास संपूर्ण कर्जमाफ अशा वेगवेगळ्या योजना संस्था राबवत आहे. संस्थेने स्वतः च्या मालकीची नवीन आरोग्य नगर उमरगा येथे भव्य चार मजली इमारतीचे बांधकाम पूर्ण झाले आहे. लवकरच इमारतीचे उद्घाटन करण्यात येईल अशी अपेक्षा चेअरमन पद्माकर मोरे यांनी व्यक्त केली. संस्थेच्या संचालक मंडळाने अतिशय काटकसरीने व जिद्दीने वसुली करून संस्थेचा एनपीए अतिशय कमी ठेवलेला आहे. भविष्यातही सभासदांसाठी चांगले निर्णय घेण्याचा मानस संस्थेच्या संचालक मंडळाने बोलून दाखवलेला आहे.

